

5. søndag efter påske

Nørremarkskirken d. 17.05.2020 (digital gudstjeneste)

Salmer: nr. 673

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Sådan talte Jesus; og han så op mod himlen og sagde: »Fader, timen er kommet. Herliggør din søn, for at Sønnen kan herliggøre dig, ligesom du har givet ham magt over alle mennesker, for at han kan give evigt liv til alle dem, du har givet ham. Og dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, du har udsendt, Jesus Kristus. Jeg har herliggjort dig på jorden ved at fuldføre den gerning, du har givet mig at gøre. Fader, herliggør mig nu hos dig med den herlighed, jeg havde hos dig, før verden var til. Jeg har åbenbaret dit navn for de mennesker, du gav mig fra verden. De var dine, og du gav dem til mig, og de har holdt fast ved dit ord. Nu forstår de, at alt, hvad du har givet mig, er fra dig. For de ord, du gav mig, har jeg givet dem, og de har taget imod dem, og de har i sandhed forstået, at jeg er udgået fra dig, og de er kommet til tro på, at det er dig, der har udsendt mig. Jeg beder for dem; ikke for verden beder jeg, men for dem, du har givet mig, for de er dine; alt mit er dit, og dit er mit, og jeg er herliggjort i dem. Jeg er ikke længere i verden, men de er i verden, og jeg kommer til dig. Hellige fader, hold dem fast ved dit navn, det du har givet mig, for at de kan være ét ligesom vi.« (Johs. 17,1-11)

I 2013 indviede vi her i Nørremarkskirken den **gyldne altervæg** som har dannet baggrund for alle de digitale gudstjenester vi har optaget her fra kirken.

Den gyldne altervæg var oprindeligt en høj, muret væg i røde mursten, der med 9 meter i højden og 14 meter i bredden afsluttede kirkerummet mod øst og samtidig dannede en bue, der ligesom favnede menigheden.

Den var med til at danne et smukt og roligt – men også lidt mørkt rum for menighedens gudstjeneste. Det var et rum vi var mange, der holdt meget af, men efterhånden som årene gik, kom vi alligevel til at savne noget:

Vi savnede nogle billeder, og vi savnede, at der blev lukket noget mere *lys* ind i kirkerummet.

Kirkens vinduer i koret giver kun et indirekte lys, så løsningen blev at beklæde hele den store væg med gipsplader, beklædt med bladguld, der så at sige *reflekterede* det lys, der kom ind i kirkerummet.

Guld som udsmykning i kirkerum er et gammelt materiale.

I gamle danske kirker bliver det ofte brugt til at forgylde f.eks. en glorie eller en krone på en figur og dermed understrege denne figurs guddommelighed.

Så med forgyldningen af altervæggen kan man sige, at vi ikke alene fik lukket lyset ind, vi fik også understreget det *guddommelige* som er tilstede i kirken i kraft af Guds ånd.

Man kan også sige, at vi med guldvæggen fik understreget den *herliggjorte* Kristus i modsætning til den jordiske Jesus, som måske trådte tydeligere frem i den oprindelige altervægs jordfarver.

Og dermed ikke sagt, at den oprindelige rød-brune altervæg gav et forkert billede af Jesus – og at vi nu har fået det sande gyldne og guddommelige billede ind i kirken, for begge billeder hører jo med:

I dagens tekst taler Jesus netop *bagudskuende* om den gerning han har gjort frem til sin død og opstandelse:

Han siger, at han har åbenbaret Guds navn for de mennesker, som Gud gav ham at prædike for så de nu forstår at han er udgået fra Gud. - Og det har han gjort ved at forkynde de *ord*, som han har fået fra Gud.

Grundlaget for, at han nu kan bede Gud om at herliggøre ham i opstandelsen er altså, den forkyndelse han har rakt disciplene og dem, der fulgte ham, mens han gik *på jorden*.

Men når han nu, i slutningen af sin afskedstale til disciplene beder Gud om at *herliggøre* ham, føjer han blot en ekstra guddommelig *dimension* til billedet af, hvem han er.

Han er nemlig ikke blot en profet eller en visdomslærer af den slags som der var så mange af på hans tid – nej, han er *Guds levende ord*, som er udgået fra Gud og som i opstandelsen og den senere himmelfart skal vende tilbage til Gud.

Og derfor er det også godt, at vi i Nørremarkskirken ikke valgte at forgylde hele herligheden.

- Ud over, at det ville have været rasende dyrt, så har vi ved at bevare den gamle rødbrune farve i kirkens sidevægge og gulv bevaret *kontrasten* mellem det jordbundne i Jesu virke på jorden og det gyldne i hans opstandelse og himmelfart.

Men hvorfor er det da så vigtigt med denne herliggørelse?

Hvorfor er det så vigtigt at holde fast i den overnaturlige opstandelse og himmelfart - når det nu er så meget nemmere at forstå, at der engang gik en mand fra Nazaret rundt på jorden og sagde kloge ting om Gud indtil romerne slog ham ihjel?

Det er vigtigt, for uden opstandelsen og himmelfarten, ville Jesus stadig være bundet i *tid* og *sted*.

Så ville han være en mand, der *engang* gik rundt i Israel indtil han blev henrettet.

En mand vi kan læse om i Bibelen og lade os inspirere af – men som på ingen måde er i stand til at være tilstede i vores liv.

Men nu tror vi på, at han *er* blevet herliggjort i sin opstandelse og himmelfart og at han derfor er i stand til at være tilstede i sin ånd *overalt* hvor mennesker beder til ham eller samles i hans navn.

Og det har ikke mindst betydning i en tid som denne, hvor vi har måtte være kristne hver for sig og ikke har kunnet samles i menighedens fællesskab.

Om få dage kan vi fejre Kristi Himmelfart, hvor vi ikke alene kan fejre, at Kristus tog tilbage til himlen for at være lige nær ved os alle sammen, sådan som himlen er over os alle;

- Vi kan også fejre, at vi får lov til at åbne kirkerne igen og således fejre en *fysisk* gudstjeneste i Nørremarkskirken og andre steder, hvor vi samles om den mand, som både var en jordisk lærer og profet og *samtidig* Guds søn og vores himmelske frelser.

AMEN

Lov og tak og evig ære...

Lad os bede

Fader i himlen, vi takker dig for den udvikling, der gør, at vi nu så småt kan begynde at åbne Danmark igen og igen samles i vores kirker.

Vi beder dig om, at vi må bevare den ydmyghed og respekt, som har gjort os i stand til at handle i overensstemmelse med situationens alvor, og vi beder dig om, at vi også i denne tid på passe på hinanden og værne de svagte.

Trøst og styrk du, vor Gud, alle som stadig er syge og bange eller sørger over en de har mistet, både her i Danmark og ude omkring i verden.

Vær nær hos os alle, nu hvor vi hver især skal begynde at være sammen med andre mennesker igen. Lad os ikke møde vores næste med frygt, men med den respekt og omsorg, som gør at vi stadig kan passe på hinanden.

Styrk og vejled vore politikere og sundhedsmyndigheder som skal forsøge at åbne landet på en ansvarlig måde, der samtidigt tager hensyn til mange forskellige interesser.

Velsign og bevar vor Dronning Margrethe og hele dronningens hus.

Velsign din kirke ud over hele jorden og her hos os. Lad den bringe trøst og håb til mennesker både i denne tid, hvor vi endnu ikke kan samles og når vi om få dage igen kan samles til gudstjeneste.

MEDDELELSER:

Biskoppen over Haderslev Stift har meddelt, at vi fra på mandag d. 18. maj igen kan begynde at holde fysiske gudstjenester, forudsat, at der er 4 kvadratmeter pr. person.

I Nørremarkskirken var vi valgt at åbne de lokaler, der støder op til kirkerummet, og det betyder at vi har plads til 75 kirkegængere. Der burde således være plads til alle, der ønsker at komme i kirke på torsdag, Kristi Himmelfarts Dag.

Ved gudstjenesten på torsdag er Mads Djernes liturg og vores organist Christian Verdoner Larsen er prædikant.

Indsamlingen i dag går til Nørremarkskirkens menighedspleje.
Man kan indbetale kollekt på nr. 47 267